

העור והרומב פרק תשיעי חולין

כש א מיי" ס"ח מה"ל
שאר אבות הקומחות
הלכה :

ג ב מיי" ס"ד מה"ל
גלים ה"ח :

גא ג מיי" פ"ו
הלכה ג :

עולת העוף לרבי אלעזר בר' שמעון לגזור. ואל"ת ומאי קושיא שאני ההם דגזירה הכתוב הוא שלא להבדיל וי"ל דמשמע ללא מלריך אלא רוב ממומלס ולהכי פריך דלגזור וה"ל לאלרכו רוב הגרלה לעינים: **אבר** שייך זה כדי מעפורת לא. בפרק דם חמאה (נחמ"ס דף נ"ד) אמרינן אפילו שייך זה כדי מעפורת אינו טמא אלא מדרבנן: **א** שט אלא טלית אבל עור חלים ור' יוחנן אמר אפילו עור נמי לא חלים. גרלה (ג) דר' יוחנן לא סגי בעור כדי מעפורת כמו בטלית אלא כל אחד למאי דחשיב לגבי ידיה סגי ונריך בעור ה' על ה' והשתא פריך קפיד בסמוך כי אמעט ליה מה' טפחים טהור (ג) דלי בעור נמי סגי לרבי יוחנן כדי מעפורת לא יתיישב בסמוך דלי כדי מעפורת פחות מה' כמו שמשמע בחיבא דלמרי תקשה ליה לר' יוחנן אמאי טהור כי ממעט ליה מה' ואם הוא יותר מה' קשיש בו נמי ה' אמאי טמא הא אין בו כדי מעפורת ומיהו יש ליישב דלהאי ליטא סגי לר' יוחנן בעור בחשיבות מעפורת שהוא פחות מה' כדמשמע לקמן והא דקאמר (ז) וכי ממעט ליה מה' טהור אע"פ שיש בו כדי מעפורת כגון דקא בעי ליה למושב זכ כדאמר לקמן לר"ל אבל לחיבא דלמרי לרבי יוחנן ודלי בעי ה' : (לעיל)

דלמא לא אחי' למעבד י"ן כדי אחיזה. תימה לר"י דמאי פריך הא לא חיים עלה דמפשיט הבהמה (ה) והיה רואה שיהיה כולה מופשט וי"ל דהכל חיים שלא להפשיט הרבה שזו הוא טעם לטולל ולהפשיט: **הא** יותר מכדי אחיזה טהור ואמאי והא חלים. תימה לר"י דהיכי מדמה דין דיד להא דלמריי ביה לעיל וי"ל דנראה לו לרמות דרי היכי דלמרינן דעור הקרוע חשוב כמחובר הכי נמי גימא דעור המופשט ליתשב כמחובר ולהוי יד כאלו לא הופשט: **עור** שטל הולא רבי יוחנן בן נורי אומר אינו חבור ואמאי הא חלים וקאי. ואל"ת לרבי יוחנן נמי דלמרי עור לא חלים מודה היבא שכבר חפר טעמא וכו"ש היבא שלא נקרב מעולם וי"ל דקס"ד שטל גב הולא רבי יוחנן אע"פ שהוא ניקב מאליו ולא נתחבר דהוי כמחובר וכי היכי דעור הנקרב הוי כחלים עור שטל גב הולא נמי אע"ג דניתק מאליו הוי ליה למימר דהוי חבור ומשני כיון דעשוי לנתק מאליו גרע מעור הנקרב ולא הוי חבור: כי

שיטה מקובצת
[א] היכי שרי הכי ליגזור: [ב] כגון הנך דמ"ה דברי' [ג] קפיד ורנא שריה לענין הכנסת: [ד] הפשט הרשון שנוגע: [ה] כדרי אחיזה וליק: [ו] ולא גזרינן יותר מכדי אחיזה משום כדרי אחיזה וקשיא: [ז] וכן בין כדרי אחיזה לפחות מכדי ג"ב נראה יותר מכדי: [ח] וייתחפש באפר דכתב במלכים גבי סיכה: [ט] ואיחיה במפרתא: [י] ובשומר העשוי לינתק מאליו קמפלגי: [יא] תנור תחלתו עשוי כלי כתיב קדירה ומפישל: [יב] דלמא לא אחי למעבד אלא כדי אחיזה תימה:

עולת העוף לרבי אלעזר בר' שמעון ליגזור דילמא לא אחי' למעבד רוב שנים אל"ל רב יוסף דקא אמרת גזירה שמא יאמרו מבילה בת יומא עולה קרעה מוכיח עליה ודקא אמרת עולת העוף לר' אלעזר בר' שמעון ליגזור *כהנים ורזיים הן תא שמע המפשיט בבהמה ובחיה בטמאה ובמהורה בדיקה ובגסה לשמיח כדי אחיזה הא יתר מכדי אחיזה מהור אמאי ליגזור דילמא לא אחי' למעבד אלא כדי אחיזה וקא נגע בטומאה וקא משהריגין ליה אי בטומאה דאורייתא הכי נמי הכא במאי עסקינן בטומאה דרבנן תינח טמא במהורה מהור בטמאה פומאה דאורייתא היא במרפה מרפה בת טמויי היא אין כדאבוה דשמואל *דאמר אבוה דשמואל מרפה ששהמה ממזמאה במקדשין ת"ש *רבי דוסתאי בן יהודה משום ר"ש אומר "המפשיט בשרצים חבור עד שיפשיט אח כולו הא בגמל אינו חבור לא תימא הא בגמל אינו חבור אלא אימא בעור שעל הצואר אינו חבור ור' יוחנן בן נורי היא *אמר רב הונא משום ר"ש בר' יוסי לא ישנו אלא שלא שייך בה כדי מעפורת אבל שייך בה כדי מעפורת חבור אמר ריש לקיש לא ישנו אלא טלית אבל עור חלים ורבי יוחנן אמר אפי' עור נמי לא חלים איתבייה רבי יוחנן לריש לקיש *עור טמא מדרם חיישב עליו לרצועות וסנדלים כיון שנתן בו איזמל מהור דברי רבי יהודה וחכ"א יעד שימעיטנו מחמשה טפחים כי ממעיט ליה (ה) מיהא מהור אמאי לימא חלים כי קאמרי דחלים היבא דקא צרי ליה להדיא הב"ע במקצע ובא לו דרך סביבותיו מתיב ר' ירמיה המפשיט בבהמה ובחיה במהורה ובטמאה בדיקה ובגסה לשמיח כדי אחיזה הא יתר מכדי אחיזה מהור ואמאי לימא חלים תרגמה ר' אבין ראשון ראשון עושה גיפול מתיב רב יוסף עור שעל הצואר רבי יוחנן בן נורי אומר אינו חבור אמאי הא חלים וקאי אמר ליה אב"י אימא סיפא העשוי לנתק מאליו קא מיפלגי מר סבר הוי שומר ומר סבר לא הוי שומר מתיב רבי ירמיה *תנור שנמא ביצד משהריגין אותו חולקו לשלשה גזריה את המפילה עד

עולה סוף לרבי אלעזר ברבי שמעון. דלמרי (בהשואט) ב"ק (לעיל דף כ"א). רוב שנים דוקא ואכור למלוק כל השנים דגמר מחמתה דכתיב ביה לא יבדיל היכי [א] שרינן הכי ליגזור דילמא לא אחי' למעבד רובא: **בטומאה דרבנן**. שהיה המפשיט טמא טומאה דרבנן כגון הנך [ב] לרבי שמנה עשר דבר (שם דף י"ג): הבא רלאו ורובו במים שאובים ובהמה זו קדשים היא ואם נגע בה טמאה דרבנן הלכך לא מחמרינן בה כולי האי: **סינא** **טמא בטמאה טהור בטמאה טומאה דאורייתא היא**. דהא מחמתינן בין בטמאה בין בטמאה קפדי [ג] תא טהורה לענין הכנסת טומאה לקבלה מן המפשיט ותא טמאה לענין הולאת טומאה שתטמא היא את המפשיט הראשון [ד] הנוגע בכדי אחיזה ולטהר את השני המפשיט מכדי אחיזה וליק ולג נגע בצער והכא ליגזור דהא כל בהמה טמאה נבלה היא אפי' חסמה וטומאה דאורייתא: **בטרפה**. הא טמאה דמתי' לאו בהמה טמאה אלא בהמה טהורה טרפה ושחטה והיא מטמאתו אם נגע בה כדמפרש ואולי: **מטמאה במקדשין**. כלומר אם של מקדשין היא: **שרצים**. אין נוחן להפשיט: **כולו**. חבור ואפילו יותר מכדי אחיזה [ה] הנוגע במופשט טמא מדנקט שרצים טעמא משום דקשים להפשיט אבל גמל לאו אפי' שפטומא דאורייתא היא שיעור הפשטה בכדי אחיזה ולא גזרינן [ו] משום פחות מכדי אחיזה וקשיא לרבי נחמן דגזר דילמא לא אחי' למעבד שיעורא: **לא סימא** **הא בגמל**. ביותר מכדי אחיזה אינו חבור אלא הך דיוקא דייקנין למעוטי גמל אעור הולא הוא דייקנין והכי קאמר שרצים הוא דעור שיפשיט את כולו אבל גמל שפשיט עד הולא אינו חבור ובמפשיט לחמת ובמרגיל קאי ולטולס לנטיח אף ביותר מכדי אחיזה טמא דגזרינן בהמה טמאה הולא וטומאה דאורייתא: **רבי יוחנן בן נורי היא**. דלמרי במהני' אינו חבור והכא ליבא למיגזר מידי דלמא לא אחי' למעבד עד הולא דהיכרא טובא איבא אבל בין פלגא לרובא לא מוכחא מילתא [ז] וכן בין כדי אחיזה לפחות מכדי אחיזה: **מעפורת**. סודר ויתחפש בצמר דכתיב [ח] גבי מיכה (מלכים א) מתרגמינן ואיחתינן ט: במעפורתא: **שייר**. בהוא מיעוט שלא נקרב כדי מעפורת חשוב הוא להיות חבור: **לא שגדכי** לא שייך הוי חילוק: **אלא טלית**. דכיון שנקרב בטל שמה דלמרי חזר ותופרה חייבה חזרת לקדמותה: **אבל עור**. שנטמא ופדקו ושייר מקלת: **חלים**. חזק הוא ע"י אותו מקלת

[לעיל כ"א]

[שם כ ה"א]

[לעיל ע"ב]

[תוספתא פ"ח]

[נחמ"ס דף ט"ז]

[גלים פכ"ז ה"ז]

[שם פ"ה פ"א]

[גלים פכ"ז ח"ט]

וכשחזור ותופרו הרי הוא כהחלה הלכך לא בטל שמו מעליו: **שנתן בו איזמל**. שהחיל לבטלו טהור ואע"פ שעדיין יש בגדול חמשה על חמשה טפחים שהן שיעור למדרס עור כדלמרינן בסוכה (דף י"ז) הבגד שלשה על שלשה השק ד' על ד' הבור ה' על ה': **עד שימעיטנו**. דלא דמי לעליות דהתם קודם קריעה היה שמה טלית ועומדת להחכמות ובקריעתה בטול שמה הלכך אף על גב דשריים בני קבולי טומאה טהרו מטומאה ראשונה אבל הכא כל שעה שס עור עליו הלכך עד שיבטלנו מכשיעור: **כי מיעטו מיהא טהור**. ואע"פ שלא סדקו כולו אלא באחד מראשו: **דקא לרי ליה להדיא**. סודקו לארכו או לרחבו לרי לשון סדק כמו לרייא דמיני בפסחים (דף מ"ג) וכמו טיליא חריפא דמלרי זיקי במס' ע"ז (דף ג'): **דרך סביבותיו**. דהו לא חלים שפיר: **חלים**. מחובר ועומד הוא לבשר: **ראשון ראשון**. המופשט עושה גיפול הוי כנפרש לגמרי דהא אין סופו לחזור לבשר עור: **הא חלים וקאי**. דהא לא הופשט וקאמר דליט חבור והנוגע בעור כנגד הולא אינו טמא: **א"ל אב"י** ואלדמותה מדרבי יוחנן בן נורי סייעיה מדרבנן: **אלא אמר אב"י**. אי סבירא לן דחלים דכולי עמלא הוי חבור והכא טעמא משום דלא חלים והוא שעשוי לנתק מאליו [י] בשומר העשוי לנתק קא מיפלגי דרבנן סברי אפי' לא בטיל חזרת שומר מיהי כל זמן שלא ניתק: **טהור**. תחלתו עשוי כלי יא' נקדרה ומטולל וכשכא נקדעו ומעמידו בדרך ומדביק טיט טמא ומעבדו וקרי ליה טפילה שמטפלה ומחברה לו פלשטרא"ל בע"ז: **חולקו לשלשה**. לכולי עמלא מופשטים דלי לטניס בגדול טמא דאיכא רובא: **וגזריה את הטפילה**. שדיבק עליו שגם הוא מחברתו ואע"פ שיעדיין הוא עומד טהור:

העור והרוטב פרק תשיעי

חולין קבר

עין משפט
גרי מצוה

עד שיבא בראיין כלומר עד הקרקע מפילה: ה' חלים וקאי • שהטפילה מעמידו יפה • ואימא מדרבנן • ארמוהבת ליה מדר"מ סייעיה מדרבנן • אלא אמר רבא • בטנטמא כ"ע לא פליגי דכל כמה דחלים לא טורח וי והכא הכי קאמר: כינר הוא עושה • מתחלתו שלא

כי ממעט ליה מד' מיהא הוי טורח ואמאי והא חלים וקאי • ה"נ האי טורח דקאי ע"י טפילה לא חשיב והוי כעור שלא נתחבר: הכי גרסינן במשנה כלים * (בפ"ק) וחילוף בד"א בגדול אבל בקטן תחלתו כל שהוא שיריו ברובו משתגמור מלאכתו ולא קאי

יבא חס טורח עליו: ר"מ אומר: בזה שגדיין לא ירד וי טומאה אינו צריך לגדור כו': תנור תחלתו ד' און תנור פחות מתרבעה ואפילו עגמרה מלאכתו: ושיריו • חס היה גדול ונטמא ושברו צריך שלא יהא בו שבר של ד' • בד"א • דתחלתו ארבעה ושיריו ד': בגדול: התנורים העשויים לאפות ולללות כדרכן אבל קטן שעשויין לחימוקות תחלתו כל שהוא: [משתגמור מלאכתו • לאחר שגמור והביקו אפילו הוא טמא מקבל טומאה: קתני מיהא בד"א בגדול ושיריו ד' אבל בליר מארבעה לא ט] טומאה הוא והתם קתני תלקו לטמא אבל לשהיה לא סגי ואע"ג דליכא בחזיו ד' דמקא מיקל ר"מ ואומר אינו צריך אלא מוטעו מפנים מד' מכלל דרבנן נמי בזה פליגי דאע"ג דלא הוי חשבר ד' אפ"ה בעינן דלא ליהוי רובא: ה"ס דקתני דבעינן ד' וחי לא לא הוי טמא: דללקיה מלק • לרחבו וי דקוב אינו טומא יפה: כה"ל • דקתני כרובא טמא ואע"ג דלא הוי ד' דעבדיה גיטרה • שחלקו לארצו שבוצה כוה יא]: ה"ג אמר מר שיריו ברובו: ה"ג אמרי רבנן ד' • דקתני בד"א בגדול אלא בן תחלתו בן אשיריו מודו ליה לר"מ בגדול: בתנורא בר שבעה • קאמרי ד' הואיל ורובו בליר מד' הוא לא מטמינן ליה ברובו דלא תמיני שיריו מתחלתו דהא תחלתו כההו שלם לא הוי תנור בליר מתרבעה וסאי דקתני רובו כתנור בר שבעה • דאע"ג דתחלו אפ"ה ארבעה לא מטמא עד דהוי רובא ובהא רבנן לקולא: לא שנו • דאע"ג דשירי בה כדי מעפרות בטלה אלא טליה: אבל עור • כי האי שיעורא: חשיב • ולא בטיל: למושב זכ • פלאשטורא ובבביר מהכי לא חזי למילתיה: [בתנאי עור שיש עליו כויה כשר • במקום אחד: הנוגג בליב סיולא ממנו היינו בואוהו בשר או בשערה שכנגד אותו בשר: טמא • דשערה הוי שומר כדלמדין (לשל דף קי): תחלתו מתחלה: ליב • רלוטה ותלתל סיולא מאותו בשר ותלוי ודבוק במלקה ובאותו ליב ליכא כויה אבל מעורה הוא לכויה: מטמא במשא • שהרי נשא כויה נבלה: ולא במגע • דחי אפשר ליגע יב' כויה ושתי נגיעות און מלטרפות: לא במגע ולא במשא • כדפרשם שהעור מבעלו: ומודה רבי עקיבא • דאע"ג דלא הוי כויה מעורה יב' במקום אחד (ה) א] דלאו עור חיבור שהמטע שתי חללי יותים ביחד טמא: [ר"ע וכו' במקום חללי דכויה שלם דברי הכל לא בטיל אלא פלטתו חיה: כתרעא • רובע הקב לשון מורי ל"א קא מואוים: וימנין • פטמא אחת: אשכמים רב אשעיאל לר' חמי דייסי:

כלים פ"ה משנה א
דהו כו:

[דהו שם ע"ש עירובין
יהי ע"ש]

[ל"ל חיי]

[כלים פכ"ו מיט]

[ג] העור למשבו
פירוש תקון כהא על טור
שקריין נבלי פלטיטורין
כי פ"ט

גליון הש"ס
גמ' ומה על שוא •
ט"ו צ"ב דף ק"ע ע"א
חוס' ד"ה מכל:

הגהות מדר"ב
רנשבורג
[א] רש"י ד"ה ומודה
ר"ע וכו' במקום
אחד שהמטע וכו' כ"ל:

עד שיבא בראיין כלומר עד הקרקע מפילה: ה' חלים וקאי • שהטפילה מעמידו יפה • ואימא מדרבנן • ארמוהבת ליה מדר"מ סייעיה מדרבנן • אלא אמר רבא • בטנטמא כ"ע לא פליגי דכל כמה דחלים לא טורח וי והכא הכי קאמר: כינר הוא עושה • מתחלתו שלא יבא חס טורח עליו: ר"מ אומר: בזה שגדיין לא ירד וי טומאה אינו צריך לגדור כו': תנור תחלתו ד' און תנור פחות מתרבעה ואפילו עגמרה מלאכתו: ושיריו • חס היה גדול ונטמא ושברו צריך שלא יהא בו שבר של ד' • בד"א • דתחלתו ארבעה ושיריו ד': בגדול: התנורים העשויים לאפות ולללות כדרכן אבל קטן שעשויין לחימוקות תחלתו כל שהוא: [משתגמור מלאכתו • לאחר שגמור והביקו אפילו הוא טמא מקבל טומאה: קתני מיהא בד"א בגדול ושיריו ד' אבל בליר מארבעה לא ט] טומאה הוא והתם קתני תלקו לטמא אבל לשהיה לא סגי ואע"ג דליכא בחזיו ד' דמקא מיקל ר"מ ואומר אינו צריך אלא מוטעו מפנים מד' מכלל דרבנן נמי בזה פליגי דאע"ג דלא הוי חשבר ד' אפ"ה בעינן דלא ליהוי רובא: ה"ס דקתני דבעינן ד' וחי לא לא הוי טמא: דללקיה מלק • לרחבו וי דקוב אינו טומא יפה: כה"ל • דקתני כרובא טמא ואע"ג דלא הוי ד' דעבדיה גיטרה • שחלקו לארצו שבוצה כוה יא]: ה"ג אמר מר שיריו ברובו: ה"ג אמרי רבנן ד' • דקתני בד"א בגדול אלא בן תחלתו בן אשיריו מודו ליה לר"מ בגדול: בתנורא בר שבעה • קאמרי ד' הואיל ורובו בליר מד' הוא לא מטמינן ליה ברובו דלא תמיני שיריו מתחלתו דהא תחלתו כההו שלם לא הוי תנור בליר מתרבעה וסאי דקתני רובו כתנור בר שבעה • דאע"ג דתחלו אפ"ה ארבעה לא מטמא עד דהוי רובא ובהא רבנן לקולא: לא שנו • דאע"ג דשירי בה כדי מעפרות בטלה אלא טליה: אבל עור • כי האי שיעורא: חשיב • ולא בטיל: למושב זכ • פלאשטורא ובבביר מהכי לא חזי למילתיה: [בתנאי עור שיש עליו כויה כשר • במקום אחד: הנוגג בליב סיולא ממנו היינו בואוהו בשר או בשערה שכנגד אותו בשר: טמא • דשערה הוי שומר כדלמדין (לשל דף קי): תחלתו מתחלה: ליב • רלוטה ותלתל סיולא מאותו בשר ותלוי ודבוק במלקה ובאותו ליב ליכא כויה אבל מעורה הוא לכויה: מטמא במשא • שהרי נשא כויה נבלה: ולא במגע • דחי אפשר ליגע יב' כויה ושתי נגיעות און מלטרפות: לא במגע ולא במשא • כדפרשם שהעור מבעלו: ומודה רבי עקיבא • דאע"ג דלא הוי כויה מעורה יב' במקום אחד (ה) א] דלאו עור חיבור שהמטע שתי חללי יותים ביחד טמא: [ר"ע וכו' במקום חללי דכויה שלם דברי הכל לא בטיל אלא פלטתו חיה: כתרעא • רובע הקב לשון מורי ל"א קא מואוים: וימנין • פטמא אחת: אשכמים רב אשעיאל לר' חמי דייסי:

עד שיבא בראיין כלומר עד הקרקע מפילה: ה' חלים וקאי • שהטפילה מעמידו יפה • ואימא מדרבנן • ארמוהבת ליה מדר"מ סייעיה מדרבנן • אלא אמר רבא • בטנטמא כ"ע לא פליגי דכל כמה דחלים לא טורח וי והכא הכי קאמר: כינר הוא עושה • מתחלתו שלא יבא חס טורח עליו: ר"מ אומר: בזה שגדיין לא ירד וי טומאה אינו צריך לגדור כו': תנור תחלתו ד' און תנור פחות מתרבעה ואפילו עגמרה מלאכתו: ושיריו • חס היה גדול ונטמא ושברו צריך שלא יהא בו שבר של ד' • בד"א • דתחלתו ארבעה ושיריו ד': בגדול: התנורים העשויים לאפות ולללות כדרכן אבל קטן שעשויין לחימוקות תחלתו כל שהוא: [משתגמור מלאכתו • לאחר שגמור והביקו אפילו הוא טמא מקבל טומאה: קתני מיהא בד"א בגדול ושיריו ד' אבל בליר מארבעה לא ט] טומאה הוא והתם קתני תלקו לטמא אבל לשהיה לא סגי ואע"ג דליכא בחזיו ד' דמקא מיקל ר"מ ואומר אינו צריך אלא מוטעו מפנים מד' מכלל דרבנן נמי בזה פליגי דאע"ג דלא הוי חשבר ד' אפ"ה בעינן דלא ליהוי רובא: ה"ס דקתני דבעינן ד' וחי לא לא הוי טמא: דללקיה מלק • לרחבו וי דקוב אינו טומא יפה: כה"ל • דקתני כרובא טמא ואע"ג דלא הוי ד' דעבדיה גיטרה • שחלקו לארצו שבוצה כוה יא]: ה"ג אמר מר שיריו ברובו: ה"ג אמרי רבנן ד' • דקתני בד"א בגדול אלא בן תחלתו בן אשיריו מודו ליה לר"מ בגדול: בתנורא בר שבעה • קאמרי ד' הואיל ורובו בליר מד' הוא לא מטמינן ליה ברובו דלא תמיני שיריו מתחלתו דהא תחלתו כההו שלם לא הוי תנור בליר מתרבעה וסאי דקתני רובו כתנור בר שבעה • דאע"ג דתחלו אפ"ה ארבעה לא מטמא עד דהוי רובא ובהא רבנן לקולא: לא שנו • דאע"ג דשירי בה כדי מעפרות בטלה אלא טליה: אבל עור • כי האי שיעורא: חשיב • ולא בטיל: למושב זכ • פלאשטורא ובבביר מהכי לא חזי למילתיה: [בתנאי עור שיש עליו כויה כשר • במקום אחד: הנוגג בליב סיולא ממנו היינו בואוהו בשר או בשערה שכנגד אותו בשר: טמא • דשערה הוי שומר כדלמדין (לשל דף קי): תחלתו מתחלה: ליב • רלוטה ותלתל סיולא מאותו בשר ותלוי ודבוק במלקה ובאותו ליב ליכא כויה אבל מעורה הוא לכויה: מטמא במשא • שהרי נשא כויה נבלה: ולא במגע • דחי אפשר ליגע יב' כויה ושתי נגיעות און מלטרפות: לא במגע ולא במשא • כדפרשם שהעור מבעלו: ומודה רבי עקיבא • דאע"ג דלא הוי כויה מעורה יב' במקום אחד (ה) א] דלאו עור חיבור שהמטע שתי חללי יותים ביחד טמא: [ר"ע וכו' במקום חללי דכויה שלם דברי הכל לא בטיל אלא פלטתו חיה: כתרעא • רובע הקב לשון מורי ל"א קא מואוים: וימנין • פטמא אחת: אשכמים רב אשעיאל לר' חמי דייסי:

עד שיבא בראיין כלומר עד הקרקע מפילה: ה' חלים וקאי • שהטפילה מעמידו יפה • ואימא מדרבנן • ארמוהבת ליה מדר"מ סייעיה מדרבנן • אלא אמר רבא • בטנטמא כ"ע לא פליגי דכל כמה דחלים לא טורח וי והכא הכי קאמר: כינר הוא עושה • מתחלתו שלא יבא חס טורח עליו: ר"מ אומר: בזה שגדיין לא ירד וי טומאה אינו צריך לגדור כו': תנור תחלתו ד' און תנור פחות מתרבעה ואפילו עגמרה מלאכתו: ושיריו • חס היה גדול ונטמא ושברו צריך שלא יהא בו שבר של ד' • בד"א • דתחלתו ארבעה ושיריו ד': בגדול: התנורים העשויים לאפות ולללות כדרכן אבל קטן שעשויין לחימוקות תחלתו כל שהוא: [משתגמור מלאכתו • לאחר שגמור והביקו אפילו הוא טמא מקבל טומאה: קתני מיהא בד"א בגדול ושיריו ד' אבל בליר מארבעה לא ט] טומאה הוא והתם קתני תלקו לטמא אבל לשהיה לא סגי ואע"ג דליכא בחזיו ד' דמקא מיקל ר"מ ואומר אינו צריך אלא מוטעו מפנים מד' מכלל דרבנן נמי בזה פליגי דאע"ג דלא הוי חשבר ד' אפ"ה בעינן דלא ליהוי רובא: ה"ס דקתני דבעינן ד' וחי לא לא הוי טמא: דללקיה מלק • לרחבו וי דקוב אינו טומא יפה: כה"ל • דקתני כרובא טמא ואע"ג דלא הוי ד' דעבדיה גיטרה • שחלקו לארצו שבוצה כוה יא]: ה"ג אמר מר שיריו ברובו: ה"ג אמרי רבנן ד' • דקתני בד"א בגדול אלא בן תחלתו בן אשיריו מודו ליה לר"מ בגדול: בתנורא בר שבעה • קאמרי ד' הואיל ורובו בליר מד' הוא לא מטמינן ליה ברובו דלא תמיני שיריו מתחלתו דהא תחלתו כההו שלם לא הוי תנור בליר מתרבעה וסאי דקתני רובו כתנור בר שבעה • דאע"ג דתחלו אפ"ה ארבעה לא מטמא עד דהוי רובא ובהא רבנן לקולא: לא שנו • דאע"ג דשירי בה כדי מעפרות בטלה אלא טליה: אבל עור • כי האי שיעורא: חשיב • ולא בטיל: למושב זכ • פלאשטורא ובבביר מהכי לא חזי למילתיה: [בתנאי עור שיש עליו כויה כשר • במקום אחד: הנוגג בליב סיולא ממנו היינו בואוהו בשר או בשערה שכנגד אותו בשר: טמא • דשערה הוי שומר כדלמדין (לשל דף קי): תחלתו מתחלה: ליב • רלוטה ותלתל סיולא מאותו בשר ותלוי ודבוק במלקה ובאותו ליב ליכא כויה אבל מעורה הוא לכויה: מטמא במשא • שהרי נשא כויה נבלה: ולא במגע • דחי אפשר ליגע יב' כויה ושתי נגיעות און מלטרפות: לא במגע ולא במשא • כדפרשם שהעור מבעלו: ומודה רבי עקיבא • דאע"ג דלא הוי כויה מעורה יב' במקום אחד (ה) א] דלאו עור חיבור שהמטע שתי חללי יותים ביחד טמא: [ר"ע וכו' במקום חללי דכויה שלם דברי הכל לא בטיל אלא פלטתו חיה: כתרעא • רובע הקב לשון מורי ל"א קא מואוים: וימנין • פטמא אחת: אשכמים רב אשעיאל לר' חמי דייסי:

נב א ב פ"י פט"ו מהל' כלים הל' א:
[ל"ל בפי"א]
גג ג מ"ו פ"ה מהל' שאר כלים הל' א:
[וע"ע חוס' מס כו: ד"ס מהל']
גד דה מ"י פ"ה מהל' יב:
גה ו מ"י פ"ה מהל' יב:
[וע"י היטב חוס' גרה כו: ד"ה תחלתו כל שוא]
ל"ל דמתי
[פ"י הסוגין היוצא מן העור וי"א חס ספטיט טורח וכאלו עליו כויה כשר ונגע חרס כביר שוא כמים היוצא ממשך נבלה טמא עורן ערך לב כ"י ועמ"ס נגליון כ"ה ג"י יצי מתוך]
[פ"י הסוגין היוצא מן העור וי"א חס ספטיט טורח וכאלו עליו כויה כשר ונגע חרס כביר שוא כמים היוצא ממשך נבלה טמא עורן ערך לב כ"י ועמ"ס נגליון כ"ה ג"י יצי מתוך]
שימה מקובצת
[א] ומודה ר"ע בשני חללי יותים • ג"ב ע"י חוס' בכורות דף כג ע"א
[ב] א"ל האליקים אפי' אברה י ר' יוחנן:
[ג] אשכחיה לר' אבי אברה לשמעתיא קמיה:
[ד] א"ל מר אסיפא פתני קאמר כיצור הוא עושה [ר"מ אומר ברה שעדיין לא ירד למבואה אינו צריך לגדור וכו']
[ה] תחלתו כל שהוא משתגמור: ט] לא נטמא והא ורמס קתני חולין:
[י] לא נטמא והא ורמס קתני חולין:
[יב] ולא במגע דאי אפשר ליגע כויה ביחד: [יג] דאע"ג דלא הוי כויה מעורה יחד במקום אחד: [יד] ורמס דר' יהודה פ"ל כר' ישמעאל וכו':

העור והרוטב פרק תשיעי חולין

זו א מ"י פ"ד מ"ג
טומאה מת ב"ה ת

אבל מלפניו יש טוגע וחזור וטוגע . וסבר כח"ק דלחמירי דריש פירקין (דף ק"ט) דלחין שומר לפתוח מכזיב : **אין** מאהיל וחזור ומאהיל . וח"ס מ"ש האל ממשה וי"ל דמשה מרבינן בסמוך מיטמא דקתא יכול אף במשא כן ח"ל והטעם יטמא וח"ע"ג דבמגע

במרודד . דק וקולט וחרוך ורוב דכי מלפניו ליה אי כזיב ומיהו לא סרה איניש ומרפק ליה ומיהו פלמטו מיה דלחו איזו בעליה לא בעלי : **מרודד** . לשון וירקטו (ג) (שמות נט) ורדדו : לא שני . לרבי ישמעאל דאמר דח"ע"ג דלא בעלי לענין משא במגע לא מטמו : **אלא מאחוריו** .

תורה אור

במרודד הכא נמי במרודד : היו עליו : **אמר** בר פדא לא שנו אלא מאחוריו אבל מלפניו יש נוגע וחזור וטוגע ורבי יוחנן אמר אין נוגע וחזור וטוגע ואודא רבי יוחנן למעמיה דאמר רבי יוחנן רבי ישמעאל ורבי דוסא בן הרכינס *אמרו דבר אחד רבי ישמעאל הא דאמרן רבי דוסא בן הרכינס דתנן *כל המטמאין באהל שנחלקו והכניסין לתוך הבית ר' דוסא בן הרכינס מטהרו והכמיס *מטמאים לאו אמר רבי דוסא בן הרכינס החם אין מאהיל וחזור ומאהיל הכא נמי אין נוגע וחזור וטוגע ומדריבי דוסא בן הרכינס כרבי ישמעאל רבנן כרבי עקיבא והא ר' עקיבא מהורי קא מטהרו עד כאן לא קא מטהרו רבי עקיבא אלא בעור אבל בעלמא מטמא ברכתני סיפא ומדה רבי עקיבא בב' הצאי זיתים שחחבן בקיסם והסימן שהוא טמא ומפני מה ר"ע מטהרו בעור מפני שהעור מבטלן מתיב רב עוקבא בר חמא °בנבלתם ולא בעור שיש עליו ב' הצאי זיתים יכול אף במשא ת"ל °והנושא יטמא דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר הנוגע והנושא *את שבא לכלל מגע בא לכלל משא לא בא לכלל מגע לא בא לכלל משא ואם איתא הרי בא לכלל מגע מלפניו אמר רבא הכי קאמר את שבא לכלל מגע בכל צד בא לכלל משא לא בא לכלל מגע בכל צד לא בא לכלל משא בעא מיניה רב אויא סבא מרבה בר רב הונא קולית סתומה לרבי ישמעאל מהו שתממא אית ליה לר' ישמעאל את שבא לכלל מגע בא לכלל משא לא בא לכלל מגע לא בא לכלל משא והבא היינו טעמא משום דבא לכלל מגע מלפניו או דלמא לית ליה *אמר ליה עורבא פרח א"ל רבא ברית ולא היינו רב אויא סבא מפומבדיתא דמשבח לן מר בגויה דגברא רבה הוא א"ל *אני היום סמכוני באשישותיי ובעא מינאי מילתא דבעי טעמא אבד עולא שני הצאי זיתים (ג) שחחבן בקיסם אפי' מוליך

תורה אור

ומביא כל היום כולו מהור מ"ש כתיב °ונשאו וקרינן נושא בעינן נושא והוא דנישאו בבת אחת תנן היו עליו שני הצאי וישמעאל אמאי והא ר' און נישאו הוא א"ר פפא במרודדת *שמודהר"ע בשני הצאי זיתים שחחבן בקיסם והסימן שהוא טמא אמאי והא ר' און נישאו הוא א"ר פפא במרודד *כתנאי אחד הנוגע ואחד המסיס ר' אליעזר אומר אף הנושא אמו נושא לאו מסיס הוא אלא לאו הכי קאמר אחד הנוגע ואחד המסיס בלא נישאו ואתא ר' אליעזר למימר והוא דנישאו ומאי אף אימא והוא דנישאו : **מתני'** קולית המת

תורה אור

במשא משום דבא לכלל מגע מלפניו אבל גבי קולית לא בא לכלל מגע ולא בעלמא ומזוהו אינו יכול ליגע בהא סתומה היא : **עורבא פרח** . ראה עורב פורח כלומר השורף לדבר אחר : **סמכוני באשישותיי** . כלומר לריכני מיוזק לפי שסר כתיב הדרשה שדרשתי היום צרכים דשבת הרגל היתה : **פוליך והביאי** . ששאלן כל היום : **כתיב נשא** . והנשא את נבלתה חסר הוא בלא וי"ז וחסה קריאתו כיון דלא כתיב וי"ז נקרא נישא ואלן קרינן טשא : **והוא דנישאו** . שיהא כזיב מחובר היטל כולו כאלה בלא בית יד אחר : **שש כולן חלי** זית רחוק ממנו חלי זית ורעולת צבר מרודד מזה לזה ומחברו : **אחד הנוגע** . כשי חלי זיתים : **ואחד המסיס** . טמא בלא נישא אף על פי שאין מחוברין יחד : **והוא דנישאו** . וקאי בין אמנע בין אמנע דלחין אמנעין אמנעין : **מתני'** קולית המת

תורה אור

במשא משום דבא לכלל מגע מלפניו אבל גבי קולית לא בא לכלל מגע ולא בעלמא ומזוהו אינו יכול ליגע בהא סתומה היא : **עורבא פרח** . ראה עורב פורח כלומר השורף לדבר אחר : **סמכוני באשישותיי** . כלומר לריכני מיוזק לפי שסר כתיב הדרשה שדרשתי היום צרכים דשבת הרגל היתה : **פוליך והביאי** . ששאלן כל היום : **כתיב נשא** . והנשא את נבלתה חסר הוא בלא וי"ז וחסה קריאתו כיון דלא כתיב וי"ז נקרא נישא ואלן קרינן טשא : **והוא דנישאו** . שיהא כזיב מחובר היטל כולו כאלה בלא בית יד אחר : **שש כולן חלי** זית רחוק ממנו חלי זית ורעולת צבר מרודד מזה לזה ומחברו : **אחד הנוגע** . כשי חלי זיתים : **ואחד המסיס** . טמא בלא נישא אף על פי שאין מחוברין יחד : **והוא דנישאו** . וקאי בין אמנע בין אמנע דלחין אמנעין אמנעין : **מתני'** קולית המת

תורה אור

במשא משום דבא לכלל מגע מלפניו אבל גבי קולית לא בא לכלל מגע ולא בעלמא ומזוהו אינו יכול ליגע בהא סתומה היא : **עורבא פרח** . ראה עורב פורח כלומר השורף לדבר אחר : **סמכוני באשישותיי** . כלומר לריכני מיוזק לפי שסר כתיב הדרשה שדרשתי היום צרכים דשבת הרגל היתה : **פוליך והביאי** . ששאלן כל היום : **כתיב נשא** . והנשא את נבלתה חסר הוא בלא וי"ז וחסה קריאתו כיון דלא כתיב וי"ז נקרא נישא ואלן קרינן טשא : **והוא דנישאו** . שיהא כזיב מחובר היטל כולו כאלה בלא בית יד אחר : **שש כולן חלי** זית רחוק ממנו חלי זית ורעולת צבר מרודד מזה לזה ומחברו : **אחד הנוגע** . כשי חלי זיתים : **ואחד המסיס** . טמא בלא נישא אף על פי שאין מחוברין יחד : **והוא דנישאו** . וקאי בין אמנע בין אמנע דלחין אמנעין אמנעין : **מתני'** קולית המת

תורה אור

במשא משום דבא לכלל מגע מלפניו אבל גבי קולית לא בא לכלל מגע ולא בעלמא ומזוהו אינו יכול ליגע בהא סתומה היא : **עורבא פרח** . ראה עורב פורח כלומר השורף לדבר אחר : **סמכוני באשישותיי** . כלומר לריכני מיוזק לפי שסר כתיב הדרשה שדרשתי היום צרכים דשבת הרגל היתה : **פוליך והביאי** . ששאלן כל היום : **כתיב נשא** . והנשא את נבלתה חסר הוא בלא וי"ז וחסה קריאתו כיון דלא כתיב וי"ז נקרא נישא ואלן קרינן טשא : **והוא דנישאו** . שיהא כזיב מחובר היטל כולו כאלה בלא בית יד אחר : **שש כולן חלי** זית רחוק ממנו חלי זית ורעולת צבר מרודד מזה לזה ומחברו : **אחד הנוגע** . כשי חלי זיתים : **ואחד המסיס** . טמא בלא נישא אף על פי שאין מחוברין יחד : **והוא דנישאו** . וקאי בין אמנע בין אמנע דלחין אמנעין אמנעין : **מתני'** קולית המת

במשא משום דבא לכלל מגע מלפניו אבל גבי קולית לא בא לכלל מגע ולא בעלמא ומזוהו אינו יכול ליגע בהא סתומה היא : **עורבא פרח** . ראה עורב פורח כלומר השורף לדבר אחר : **סמכוני באשישותיי** . כלומר לריכני מיוזק לפי שסר כתיב הדרשה שדרשתי היום צרכים דשבת הרגל היתה : **פוליך והביאי** . ששאלן כל היום : **כתיב נשא** . והנשא את נבלתה חסר הוא בלא וי"ז וחסה קריאתו כיון דלא כתיב וי"ז נקרא נישא ואלן קרינן טשא : **והוא דנישאו** . שיהא כזיב מחובר היטל כולו כאלה בלא בית יד אחר : **שש כולן חלי** זית רחוק ממנו חלי זית ורעולת צבר מרודד מזה לזה ומחברו : **אחד הנוגע** . כשי חלי זיתים : **ואחד המסיס** . טמא בלא נישא אף על פי שאין מחוברין יחד : **והוא דנישאו** . וקאי בין אמנע בין אמנע דלחין אמנעין אמנעין : **מתני'** קולית המת

במשא משום דבא לכלל מגע מלפניו אבל גבי קולית לא בא לכלל מגע ולא בעלמא ומזוהו אינו יכול ליגע בהא סתומה היא : **עורבא פרח** . ראה עורב פורח כלומר השורף לדבר אחר : **סמכוני באשישותיי** . כלומר לריכני מיוזק לפי שסר כתיב הדרשה שדרשתי היום צרכים דשבת הרגל היתה : **פוליך והביאי** . ששאלן כל היום : **כתיב נשא** . והנשא את נבלתה חסר הוא בלא וי"ז וחסה קריאתו כיון דלא כתיב וי"ז נקרא נישא ואלן קרינן טשא : **והוא דנישאו** . שיהא כזיב מחובר היטל כולו כאלה בלא בית יד אחר : **שש כולן חלי** זית רחוק ממנו חלי זית ורעולת צבר מרודד מזה לזה ומחברו : **אחד הנוגע** . כשי חלי זיתים : **ואחד המסיס** . טמא בלא נישא אף על פי שאין מחוברין יחד : **והוא דנישאו** . וקאי בין אמנע בין אמנע דלחין אמנעין אמנעין : **מתני'** קולית המת

במשא משום דבא לכלל מגע מלפניו אבל גבי קולית לא בא לכלל מגע ולא בעלמא ומזוהו אינו יכול ליגע בהא סתומה היא : **עורבא פרח** . ראה עורב פורח כלומר השורף לדבר אחר : **סמכוני באשישותיי** . כלומר לריכני מיוזק לפי שסר כתיב הדרשה שדרשתי היום צרכים דשבת הרגל היתה : **פוליך והביאי** . ששאלן כל היום : **כתיב נשא** . והנשא את נבלתה חסר הוא בלא וי"ז וחסה קריאתו כיון דלא כתיב וי"ז נקרא נישא ואלן קרינן טשא : **והוא דנישאו** . שיהא כזיב מחובר היטל כולו כאלה בלא בית יד אחר : **שש כולן חלי** זית רחוק ממנו חלי זית ורעולת צבר מרודד מזה לזה ומחברו : **אחד הנוגע** . כשי חלי זיתים : **ואחד המסיס** . טמא בלא נישא אף על פי שאין מחוברין יחד : **והוא דנישאו** . וקאי בין אמנע בין אמנע דלחין אמנעין אמנעין : **מתני'** קולית המת

במשא משום דבא לכלל מגע מלפניו אבל גבי קולית לא בא לכלל מגע ולא בעלמא ומזוהו אינו יכול ליגע בהא סתומה היא : **עורבא פרח** . ראה עורב פורח כלומר השורף לדבר אחר : **סמכוני באשישותיי** . כלומר לריכני מיוזק לפי שסר כתיב הדרשה שדרשתי היום צרכים דשבת הרגל היתה : **פוליך והביאי** . ששאלן כל היום : **כתיב נשא** . והנשא את נבלתה חסר הוא בלא וי"ז וחסה קריאתו כיון דלא כתיב וי"ז נקרא נישא ואלן קרינן טשא : **והוא דנישאו** . שיהא כזיב מחובר היטל כולו כאלה בלא בית יד אחר : **שש כולן חלי** זית רחוק ממנו חלי זית ורעולת צבר מרודד מזה לזה ומחברו : **אחד הנוגע** . כשי חלי זיתים : **ואחד המסיס** . טמא בלא נישא אף על פי שאין מחוברין יחד : **והוא דנישאו** . וקאי בין אמנע בין אמנע דלחין אמנעין אמנעין : **מתני'** קולית המת

במשא משום דבא לכלל מגע מלפניו אבל גבי קולית לא בא לכלל מגע ולא בעלמא ומזוהו אינו יכול ליגע בהא סתומה היא : **עורבא פרח** . ראה עורב פורח כלומר השורף לדבר אחר : **סמכוני באשישותיי** . כלומר לריכני מיוזק לפי שסר כתיב הדרשה שדרשתי היום צרכים דשבת הרגל היתה : **פוליך והביאי** . ששאלן כל היום : **כתיב נשא** . והנשא את נבלתה חסר הוא בלא וי"ז וחסה קריאתו כיון דלא כתיב וי"ז נקרא נישא ואלן קרינן טשא : **והוא דנישאו** . שיהא כזיב מחובר היטל כולו כאלה בלא בית יד אחר : **שש כולן חלי** זית רחוק ממנו חלי זית ורעולת צבר מרודד מזה לזה ומחברו : **אחד הנוגע** . כשי חלי זיתים : **ואחד המסיס** . טמא בלא נישא אף על פי שאין מחוברין יחד : **והוא דנישאו** . וקאי בין אמנע בין אמנע דלחין אמנעין אמנעין : **מתני'** קולית המת

ז"ל נראה מבר"ס

[ע"י יעקב חוס' ז"ק
ספר ד"ה ס"א לענין]

ע"י רש"י ור"ע

שיטה מקובצת

[א] אבד עולא שני
[ב] חצאי זיתים . ז"ב
[ג] חול' בכורות
[ד] דף כ"ע"א : [ג] וירקטו
[ה] ומתריבין ורדדו :
[ו] אלא מאחוריו שלא
נגע : [ז] דכיון דלא היו
כזיב כניס יחד אין לו
יר : [ח] מטהר דאין שני
אולות ס צ ט ר פ י ו :
[י] כ"ר אלוהו בן פרת
דאמר לא שנו : [יג] וגראה
דבבר תלמודא דמסיס
מטמא בכל ענין :

[פ"י אלוהו היום סתומה
בשיטה והוסיפוהו בלש
ענין ערך סוף פ"א]

הלכות פ"ג מ"א ע"ד
פ"ג מ"א

הגהות הב"ח
(ה) יחסי ד"ה אמר וכו'
וכי יטמא דלתא כזיב
פרא דחמ"ג לא ש"ס :

[לקמן קשה]

[כ"ה כ"ה]

הגהות מהר"ב
רנשבורג
[א] ג"כ כתנאי אחד הנוגע
ואחד המסיס . ז"ב
[ב] זכ"ס פ"ה משנה ג'
[ג] זכ"ס ותי"ט ס"ס :
[ד] ב"רש"י ד"ה אלא מאחוריו
וכי כדלמירין לעיל
אין זה שומר . ז"ב רש"י
מוחק מן כדלמירין עד
שומר וע"י מהמ"ל
ומהש"ל :

העור והרוטב

פרק תשיעי חולין

קבה

עין משפט
נר מצוה

וקוליה המוקדשים - במסכת פסחים (דף קכז) תנן הפגול והנוטר מטמאין את הירידים גזריי בהו רבנן משום חשדי כהונה ועלוי כהונה כדמפרש ההם וגזרו אף בעלמות ששימשו נותר: נבלה - חין עלמותיה מטמאין דכתיב (ויקרא י"ב) כבצלתה ולא בעלמות* וכן טרף הלכך סחומים טהורים אף מלמטא במטא חורה אור

[לעיל ע"ז:]

וכ"ש מנע דלי אפשר לו ליגע ואש"ג דשומר מכנים ומוליא טומאה ה"מ דברר לאפשר ליגע בטומאה עלמה ואשילו אף נגע זה אלא בשומר טמא אכל היכא דלי אפשר ליגע בטומאה עלמה חין שומר מטמא: נקובים כל סהוף - אשילו כחוט השערה שאפשר להכניס בו חוט השערה של רלאו או זקנו והרי הוא מטמא כדן כולקמן: **גמ'** ואי דליכא כוית מוח מכפנים טומאה בוקעת ועולה - קושיא היא אמאי חין מטמא בחלה גרי חין לה חלל טפח וקיימא לן בברכות (דף י"ט) כל חלל שאין בו טפח אינו חולץ בפני המוח: ואי קסבר מוח שפנים מעלה ארוכה לבשר מבחוץ אש"ג דליכא מוח הולכי ובמחזור למי סוף המוח נבל שהרי פעמים שהמוח כולו נבל וחזר וע"י האמו דגל הבשר מלמעלה ח"כ בלא בשר גדול מוח חשדי אבר כל עלם חלול ותנן (פ' הלכות פ"א מ"ז) האברים חין ליהן שיעור אשילו פחות מכזית מן המוח ופחות מכעדשה מן השרץ: **קסבר חין מוח שפנים מעלה ארוכה לבשר מבחוץ** - והכל הולכי וליכא בשר חין סופו להעלות ארוכה בחי ולא אבר מוקרי: א"ש במוקדשין אמאי טמאים - הרי לא שימשו נותר לחין נותר בפחות מכזית: כי נקבו אמאי טמאין - הא אמרת לחין שומרין מלטרפין לטומאה חמורה: רישא - דקולית המוח: דליכא כוית - לפיכך חין מטמא בחלה: סיפא - מוקדשים ושרץ ובלה: דליכא כוית - לפיכך גבי מוקדשין איכא ג' שיעור נותר וגבי נבלה ושרץ איכא שיעור לטמא: וכן אמאי קמ"ל - כיון דרישא ליכא כוית ד] אחדי לא לשמעין דעלם כשעורה מטמא בנגע ולא בחלה וכוית מן הגבלה מטמא: מילי מילי - כל דבר [ה] שגנה במשנתו לשמעין טמא כלל חד וחד מוח שהרהר זה לא הרהר זה: רישא - לשמעין מדלא טימא בחלה על כרחיך שמעת מינה דמוח שפנים חין מעלה ארוכה מבחוץ דלי מעלה בין לית ביה בין לית [ה] ביה מטמא: מילתא היא - כונתו עלמו ואילטרין לשמעין דהכי הוא כדבר מרי משום דבפסחים (דף קכז) לא תנן אלא הפגול והנוטר אבל שמושו לא תנן ולשמעין מהמיתין דמשום [ה] שישמו כוית נגט מטמאה אפי' כשהיא סחומה

[לעיל קכ"ד:]

[כתיבות חל:]

[בפסחים פ"ג:]

הגהות הב"ח
(ה) יש"י ד"ה אפי' וכו' לא מטמי משום אבר: (ז) ד"ה עתה וכו' כבעלי חיים: (ח) ד"ה ד"ה נוגע וכו' לא איטרין ליה למתני:

הלכות פ"ג מ"א

ספ

ג' וקולית סכין - לאו דוקא דהא שרץ מטמא כשעורה אלא דשרץ פירש' מנגלה ושרץ דקט' אשניעות לישנא סוף: מכנין בחיובי כ"כ דף ע"ז ד"ה חין אומיות:

נוגע חין מאהיל לה - וא"ת מנא ליה למידק מאהיל לה חין מאס דלא קתני לה הא לא קתני נמי משא אש"ג דעלם כשעורה מטמא במשא וי"ל דמשא לא איטרין (ג) לתני אכל אהל היה ליה למתני כיון דחין עלם מטמא בחלה אש"ג דלא מתני ליה במוקדשין מ"מ כוה ליה למתני באפי נפשיה חמת אש"ג דלא היו אהל דומיא דנוגע דנוגע בכל מקום טמא אבל מאהיל לא מטמא אלא כנגד המוח"מ בחיוב דהוי לתמייה ואם תמאר ולשני ליה הא מני רבי יוסף לית ליה טומאה בוקעת ועולה לקמן בשמעתין ושמה לא מסביר ליה לאוקמה כרי יוסי: **ואי** מוח שפנים מעלה ארוכה מבחוץ - פירש הקונטרס אש"ג דליכא מוח כלל וזה דחוק מדלא מוקי לה לית ביה מוח ובחנם דחק דמדנקט קולית משמע דמייירי דליכא מוח קנת: **אי** הכי מוקדשים כו' - פירוש בשלמא חי איירי בדליכא כוית א"ש מוקדשין אפי' למ"ד בערבי פסחים (פסחים קכ"ה) נותר כבצילה דכל חד איירי בשיעור ידיה אלא כיון דבמת איירי דליכא שיעור מוקדשין אמאי כו' הימה דמאי קמ"ל רב מרי מהיתין היא ועוד דכפ' כ"ד לולין (שם דף פ"ג) מייירי סייעתא לרב מרי ודחי לה לייטי דך מתיתין דהכא וגרלה דרב מרי לשמועין עלמות שמשו נותר כבר אפי' חין ביה עכשו כלום ומתני' איכא לאוקומי בדליכא אכתי כוית ומי"מ חדות הוא דליכא שיעור נותר בעולם ובפסחים דבעי לאתויי מעלמות פסח דקאמר אלא לאו דליית ביה מוח היינו שיהי ביה מוח כבר דעכשו לא קאמר דפשיטא דטעוין שרפה משום מוח:

הכא בחיובי עסקין בשפיפה - דמו לא מעלה ארוכה והלכך כיון דליכא כוית מוח לא מטמא בחלה דליכא שיעור ולא היו נמי אבר ולשמעין דשיפה אינו מטמא בחלה:

ומאי נוגע דקתני מאהיל - וקמ"ל דנוגע היינו מאהיל ומלטרפין וא"ת ליתני כוית מן המת הנוגע בו טמא ולא ידענא דנוגע היינו מאהיל וי"ל דלא היה שמעין ליה מהכא אלא משום דקים לן בעלמא דכוית מן המת מטמא בחלה אבל השתא דקתני קולית [ו] מן המת וקתני נוגע מוכיח דנוגע היינו מאהיל דלי אפשר ליגע בחיוב ממש בחוץ הקולית אלא ע"י אהל: **הכא** בחיובי עסקין בכזית מוח המתקשקש - הא דלא קאמר ליה דשיפה מעלה ארוכה מבחוץ חמר

הנוגע חמר שמה הוא אימא סיפא אבל

הנוגע דבעין אפשר לגע דקתני טמא בהדיא לקמן: ומתיתין בשפיפה נכרה במגל או בסכין דהו לא מעלה ארוכה והלכך כיון דליכא כוית מוח דטמא בחלה משום שיעור לא [ה] מטמא (ה) אבר ובמוקדשין נבלה ושרץ בדליכא כוית ארוכה: לארכי - דכעשו שיר בה רעוטה שלא שיפה: טמאה - ואשילו חין בה לא בשר ולא מוח דמוח שהיה עמיד לבא מבפנים מעלה ארוכה וכיון דכוחיה (ג) בטני חיים מעלה ארוכה השתא נמי אבר הוא ולא בעי שיעור: לרכיפה - סביב סביב ואשילו במקום אחד: דקל - אם הטול ממנו רעוטה סביב הוא מחיבם שלא הגחך דרך לשרץ לעלות מן הקרקע למעלה ממקום שנקלף ואם תקליפטו לארכו ושיירי לזו אחד יש דרך לשרץ לעלות: **לעולם** - רישא דליכא כוית דלא מוקמין מסייתין בתרי טעמי ווא"ל ליכא כוית הויה מטמא בחלה דמות שפנים מעלה ארוכה: ומאי נוגע מאהיל - מאהיל נמי במשנתו כדמפרש ואילו דליכא חתך דקי' למאהיל נוגע: **אמאי** עטורים - עלם גופיה אבר אבר הוא ובלא מוח נמי מטמא וסחומה מאי הארץ: המתקשקש - יבש ונעקר בחוץ החלל [ה] דהו לא מעלה ארוכה: גבי מת - אף על גב דב דרתי שיעור ארוכה מטמא בחלה דהא בלא חשיבות אבר הא ליכא שיעור וסחומה לא מהיח ביה דטומאה בוקעת ועולה ומוקדשים וטמא שמו נותר: נבלה כיון דמתקשקש הוא - ושב אינו מעלה ארוכה לאו אבר הוא הלכך ניקבו דאפשר ליגע מטמאין משום שיעור לא ניקבו לא דלאו אבר הא דהשתא גרע מקולית שיש בה כעדשה מוח לח דהוא מעלה ארוכה הוא: אף אן נמי תנינא - דקרי למאהיל נוגע:

ג' א מיי' פ"ה מלכות
אבות הסומות ה"ד

ב' ב מיי' פ"ה ספ
ה"ד

ג' ג מיי' פ"ב מכל'
שומא מה ה"ה
ופ"כמהל' אבות סומות
ה"ה ופ"ד הלכך ע"י

ה' ד מיי' פ"ד
ה"ה טומאה מת
ה"ה יד:

[ג' דב מרי]

שיטה מקובצת

[א] מוקדשין קפ"ל
שריט: [ב] חלל ותנן
בנה"פ' יוצא דופן [דף
מג] [ה] האברים אין
לזה שיעור אפי' פחות
כזית מן דמת ופחות
כזית נבלה ופחות
מכעדשה: [ג] איכא
בנוגע נותר וכו' שרץ
ונבלה איכא שיעור: [ד]
ליכא כוית וכו' אכתי
לא שמעוין: [ה] מילי
מילי כל דבר דבר
שגנה בפ"ג נ"י
אשמועינן טעמא בכל
חד מה: [ו] בין לית ביה
הוה מטמא: [ז] דמשום
דמשעא כוית נותר
מפסחא: [ח] לא מסתאי
משום אבר ובמוקדשין:
[ט] ונעקר בחוץ החלל
דהרוא לא מעלה:
[י] דקתני קולית דמת
וקתני:

[ה] נבלתה הוא משנה
כחלום (פ"ה ח"ו) אבל
מיי' לה ג' נג' נג' ספ
ובמעלה (דף י"ז)